

reel ulykke, reelt er kommet til skade, reelt er blevet nedslidte, også er dem, der får tilkendt den erstatning, de mennesker naturligvis skal have.

Kl. 17.35

Jeg har så tidligere i diskussionerne og også tidligere i dag nævnt, at det har undret mig, at mange har fokusere meget på det her med tallene, statistikkerne: Hvor mange kan vi få ind under det her? Fru Lene Jensen kalder det så et pejlemærke, og der må jeg indrømme, at jeg synes lidt, at det er sådan noget på papiret, og så kan vi se, at nu er der flere, der er kommet ind. Men det er jo svært at se, hvem det er, der er kommet ind.

For mig og for Det Konservative Folkeparti handler det her om mennesker. Det handler om den konkrete situation. Det handler om den person, der er kommet til skade, om vedkommende får sin erstatning. Derfor er det ikke så vigtigt, om der er 2.000 eller 3.000 – jo, det er det måske i en forståelse af, at vi da må håbe, der kun er 2.000 og ikke 3.000, der er kommet til skade.

Men det vigtige for os i Det Konservative Folkeparti er, at de, der kommer til skade, eller de, der måtte være nedslidte, også er dem, der får en erstatning, og at de desuden får den så hurtigt som muligt.

Med denne arbejdsskadereform får vi nu et mere gennemskueligt ulykkesbegreb. Vi får bedre adgang til at bruge den forskning, der er inden for erhvervs sygdomsområdet, til at få anerkendt erhvervs sygdomme. Vi får en kortere sagsbehandlingstid, der forhåbentlig også vil betyde, at den enkelte føler, at sagen bliver afklaret hurtigt, så man får en afklaring på sin fremtidige livssituation.

Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti meget glade for den her arbejdsskadereform, og vi sætter stor pris på de elementer, der ligger i den, og på den forhåbentligt bedre forståelse af den enkeltes retssikkerhed, som den enkelte tilskadekomne måtte få i fremtiden. Og så er vi som sagt glade for det brede forlig, der ligger bag.

Det Konservative Folkeparti kan støtte begge lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jamen det er, fordi jeg nu alligevel sidder og bliver lidt optaget af det der med, hvad et succeskriterium er, og det der med, om man kan sige, at det er 3.000 eller 2.000, eller hvad det nu er.

Jeg synes egentlig, at det fine er, hvis vi i forligskredsen er enige om, at det er lige nøjagtig dem, der kommer til skade på deres arbejde og får en arbejdsskade, der skal have erstatning.

Det vil selvfølgelig betyde, at hvis det nu bliver 2.000, jamen så er det jo, sådan som fru Charlotte Dyremose siger, nærmest godt. Men jeg forstår så også, at hvis det nu i stedet for bliver 5.000 eller 7.000, er det sådan set også i orden, hvis det er sådan, at det vitterligt er det, der viser sig at der er behov for.

Så jeg vil sådan set bare bede om en bekræftelse på, at intentionen er, at det lige nøjagtig er dem, der kommer til skade på deres arbejde, der skal have det anerkendt. Og skulle det så afvige fra de estimer, som de professionelle folk har givet os, jamen så skal vi selvfølgelig se på det, men må jo leve med det, hvis det nu viser sig, at det er sådan, det rent faktisk er i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det, vi har gjort i det her forløb, er jo at prøve at modellere på modellen. Og det har vi så gjort ud fra nogle betragtninger, i hvert fald i min forståelse, der handler om: Får vi nu ramt de rigtige mennesker? Vi har set på utrolig mange eksempler. Hvad vil komme med, hvis vi bruger denne her model? Hvad vil komme med, hvis vi bruger den anden model? Hvad vil slet ikke komme med, og hvorfor ikke?

Det, der har været så vigtigt for os, var netop det her med at se på bl.a. eksemplerne, og så ud fra dem finde de kriterier, som vi mener og som fagfolkene ikke mindst mener bedst dækker det, vi alle sammen forstår ved en ulykke eller ved en nedslidning.

Derfor er mit svar til det, at selvfølgelig handler det her om, at vi får ramt de rigtige mennesker, forstået på den måde, at de rigtige mennesker får den erstatning, de naturligvis skal have. Jeg mener faktisk, at vi har fundet de rigtige kriterier for det her, og jeg håber, at de kriterier, vi nu har opstillet, også kommer til at få den betydning.

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Det er blot, fordi jeg også synes, at jeg har hørt på den diskussion længe nu, hvor fru Charlotte Dyremose har forsøgt at slå sig op på et syns-